

Ревностъ.

Прогниха звучни кавали
на тебе вечеръ да свирятъ,
и грозни ежби разпали
между ни.

До вчера имахъ акрани,
дѣлѣхме дружба завидна,
пакъ сега черна менда ни
раздѣля.

Всѣки день слизамъ въ Индната,
купувамъ пѣстри мѣниста,
на тънка жица отъ злато
ги нина.

И—нѣма пиле въ полето
за двама ни да не знае,
когато връщамъ овцетѣ
угриненъ.

Че ти си била на сбора
съ долняка отъ загорето,
и все на мене говорятъ
за него...